

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

24. jaanuar 2018*

Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus –
Sõnamärk FITNESS – Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasilükkamine

Kohtuasjas C-634/16 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 7. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: M. Rajh,

apellant,

teine menetlusosaline:

European Food SA, asukoht Drăgănești (Rumeenia), esindaja: *avocat* I. Speciac,

hageja esimeses kohtuastmes,

Société des produits Nestlé SA, asukoht Vevey (Šveits), esindajad: *Rechtsanwältin* A. Jaeger-Lenz ja *Rechtsanwältin* S. Cobet-Nüse ning *Rechtsanwalt* A. Lambrecht,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta (ettekandja), kohtunikud C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot, S. Rodin ja E. Regan,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades pärast kohtujuristi ära kuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 Apellatsioonkaebuses palub Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 28. septembri 2016. aasta kohtuotsus *European Food vs. EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS)* (T-476/15, EU:T:2016:568, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“), millega tühistati EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. juuni 2015. aasta otsus (asi R 2542/2013-4) (edaspidi „vaidlusalune otsus“), mis tehti *European Food SA* ja *Société des produits Nestlé SA* vahelises kehtetuks tunnistamise menetluses.

Õiguslik raamistik

Määrus nr 2868/95

- 2 Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), muudetud komisjoni 29. juuni 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1041/2005 (ELT 2005, L 172, lk 4), (edaspidi „määrus nr 2868/95“) eeskirja 37 punkti b alapunkt iv sätestab:

„Ametile määruse artikli 55 kohaselt esitatav [ELi kaubamärgi] tühistamise või kehtetuks tunnistamise taotlus sisaldab järgmisi andmeid:

[...]

b) aluste kohta, millele taotlus tugineb,

[...]

iv) märke kõnealuste aluste toetuseks esitatud faktide, tõendite ja argumentide kohta“.

- 3 Selle määruse eeskiri 40 sätestab:

- „1. Igast esitatuks loetud tühistamistaotlusest või kehtetuks tunnistamise taotlusest teatatakse [ELi] kaubamärgi omanikule. Kui amet peab taotlust vastuvõetavaks, palub ta [ELi] kaubamärgi omanikul esitada ameti määratud tähtaja jooksul oma seisukoht.
2. Kui [ELi] kaubamärgi omanik ei esita seisukohta, võib amet tühistamise või kehtetuks tunnistamise otsustada tema käsutuses olevate tõendite põhjal.
3. Kõik [ELi] kaubamärgi omaniku esitatud seisukohad edastatakse taotlejale, kellel amet palub vajaduse korral vastata ameti määratava tähtaja jooksul.“

- 4 Nimetatud määruse eeskirja 50 lõikes 1 on ette nähtud:

- „1. „Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kaebuse menetlusele *mutatis mutandis* sätteid, mis kehtivad menetluste puhul osakonnas, kelle otsuse peale kaevatakse.

Vastulausemenetluse käigus tehtud otsuse vaidlustamisel ei saa määruse artikli 61 lõike 2 kohaselt määratud tähtaegadele kohaldada määruse artiklit 78a.

Kui vaidlustatakse vastulausete osakonna otsus, piirdub apellatsioonikoda kaebuse läbivaatamisel nende faktide ja tõenditega, mis on esitatud vastulausete läbivaatustalituse poolt määruse ja käesolevate eeskirjade alusel määratud või täpsustatud tähtaegade jooksul, välja arvatud juhud, kui apellatsioonikoda leiab, et tuleks arvestada määruse artikli 74 lõike 2 kohaseid lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid.“

Määrus (EÜ) nr 207/2009

- 5 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 [Euroopa Liidu kaubamärgi] kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) artikli 7 „Suhtelised keeldumispõhjused“ lõige 1 sätestab:

„1. Ei registreerita:

[...]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

c) kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses liiki, kvaliteeti, hulka, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

[...]“

- 6 Selle määruse artikli 41 lõige 1 näeb ette:

„Kolme kuu jooksul pärast [ELi] kaubamärgi taotluse avaldamist võivad järgmised isikud esitada vastulause kaubamärgi registreerimisele põhjendusega, et kaubamärki ei tohiks registreerida artikli 8 kohaselt [...]

[...]“

- 7 Selle määruse VI jaotise 3. jao „Kehtetuks tunnistamise põhjused“ artikkel 52 „Absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused“ sätestab:

„1. [ELi] kaubamärk tunnistatakse kehtetuks ametile esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal, kui:

a) [ELi] kaubamärk on registreeritud artikli 7 sätete vastaselt;

b) taotluse esitaja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskelt.

2. Kui [ELi] kaubamärgi registreerimisel on rikutud artikli 7 lõike 1 punkte b, c või d, ei või seda siiski kehtetuks tunnistada, kui kaubamärk on pärast registreerimist muutunud kasutamise tagajärjel eristusvõimeliseks seoses nende kaupade või teenustega, mille jaoks see on registreeritud.

[...]“

- 8 Sama määruse artikli 57 lõige 1 näeb ette:

„Õiguste tühistamise või kehtetuks tunnistamise taotluse läbivaatamise käigus kutsub amet pooli nii sageli kui vajalik ning määratud tähtaja jooksul esitama märkusi teiste poolte või ameti enese edastatud teadete kohta.“

- 9 Määruse nr 207/2009 VII jaotise „Kaebused“ artikkel 60 sätestab:

„Tead kaebuse esitamise kohta tuleb ametile esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest, mille peale kaevatakse. Teadet ei loeta esitatuks enne, kui on tasutud lõiv kaebuse esitamise eest. Nelja kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest tuleb esitada kirjalik selgitus edasikaebuse aluste kohta.“

- 10 Nimetatud määruse artikli 63 „Kaebuste menetlemine“ lõige 2 sätestab:

„Kaebuse menetlemise käigus kutsub apellatsioonikoda pooli nii sageli kui vajalik ning nõukogu määratud tähtaja jooksul esitama märkusi teate kohta, mille on esitanud teine osapool või apellatsioonikoda.“

- 11 Selle määruse IX jaotise „Menetlus“ 1. jao „Üldsätted“ artikkel 76 „Faktide kontrollimine ameti omal algatusel“ näeb ette:

„1. Asju menetledes kontrollib amet fakte omal algatusel; registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub amet siiski kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega.

2. Amet võib mitte arvesse võtta fakte ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinevalt.“

- 12 Sama määruse artikli 78 lõige 1 näeb ette:

„Ametis toimuvate menetluste puhul kuuluvad tõendite esitamise või saamise viiside hulka:

- a) poolte ärakuulamine;
- b) teabe taotlemine;
- c) dokumentide või tõendite esitamine;
- d) tunnistajate ülekuulamine;
- e) ekspertiis;
- f) kirjalikud, vande all antud või tõendatud ütlused või ütluste andmise liikmesriigi seaduste kohaselt samaväärsed muud ütlused.“

Vaidluse taust

- 13 Üldkohus võttis vaidlustatud kohtuotsuses tema menetluses oleva vaidluse asjaolud kokku alljärgnevalt:

„1 Menetlusse astuja [Société des produits Nestlé] esitas 20. novembril 2001 vastavalt [määrusele nr 207/2009] [EUIPO-le] ELi kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk FITNESS.

- 3 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 29, 30 ja 32 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:
 - klass 29: „piim, koor, või, juust, jogurtid ja muud piimatooted, piimatoodete asendajad, munad, tarretised, puuviljad, köögiviljad, inimtoiduks mõeldud valguvalmistised“;
 - klass 30: „teraviljatooted; valmisterviljatoidud; hommikusöögihelbed; riisist ja jahust valmistatud toiduained“;
 - klass 32: „magevesi, gaseeritud vesi, allikavesi, mineraalvesi, maitsestatud vesi, puuviljajoogid ja puuviljamahlad; nektarid, limonaad, soodavesi ja muud alkoholivabad joogid, siirupid ja muud siirupivalmistusained ja muud joogivalmistusained“.
- 4 Taotletav kaubamärk registreeriti 30. mail 2005 numbriga 2470326 ELi kaubamärgina kaupade jaoks, mis on nimetatud eespool punktis 3 (edaspidi „vaidlusalne kaubamärk“).
- 5 Hageja [European Food] esitas 2. septembril 2011 taotluse tunnistada vaidlustatud kaubamärk määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti a alusel koostoimes artikli 7 lõike 1 punktidega b ja c kehtetuks.
- 6 Tühistamisosakond lükkas 18. oktoobril 2013 kehtetuks tunnistamise taotluse tervikuna tagasi.
- 7 Hageja esitas 16. detsembril 2013 EUIPO-le tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.
- 8 EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. juuni 2015. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) jäeti kaebus rahuldamata.
- 9 Apellatsioonikoda leidis, et tühistamismenetluses lasub selle asjaolu tõendamise koormis, et vaidlusalusel kaubamärgil puudub eristusvõime või kaubamärk on kirjeldav määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c tähenduses, kehtetuks tunnistamise taotlejal. Ta lisas, et tähtsust omav kuupäev, mida asjaomased tõendid pidid puudutama, oli vaidlusalusel kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise päev, nimelt 20. november 2001. Lisaks märkis ta, et kuna tegemist on taskukohaste laiatarbekaupadega, siis on asjaomase avalikkuse tähelepanelikkuse aste keskmisest madalam.
- 10 Mis puutub väidetavasse kirjeldavusse, siis leidis apellatsioonikoda, et enamik tühistamisosakonnas esitatud tõendeid pärinesid tähtsust omava kuupäevaga võrreldes hilisemast ajast või puudutasid Rumeenia territooriumi enne Euroopa Liiduga ühinemist. Seoses sõna „fitness“ kohta esitatud sõnaraamatute koopiatega märkis apellatsioonikoda, et 2001. aasta seisuga ei tähista see sõna kõnealuste kaupade tarbijate silmis nende kaupade olemuslikku tunnust. Ta leidis, et kõnealuste kaupadega seoses on see sõna sugestiivne ja kujutab endast ebamäära vihet. Seetõttu ei ole tühistamisosakonnas esitatud tõendid vaidlusalusel kaubamärgi kirjeldavuse tõendamiseks tema sõnul piisavad.
- 11 Peale selle lükkas apellatsioonikoda hilinenult esitamise tõttu tagasi mitu esimest korda tema menetluses esitatud tõendit, ilma et ta oleks neid arvesse võtnud. Siinkohal kohaldas ta analoogia alusel [määruse nr 2868/95] eeskirja 50 lõike 1 kolmandat lõiku koostoimes sama määruse eeskirja 37 punkti b alapunktiga iv.

12 Apellatsioonikoda leidis samuti, et kuna sõna „fitness“ on vihjav ja mitmetähenduslik, siis võib see identifitseerida vaidlusaluse kaubamärgiga hõlmatud kaupu menetlusse astujalt pärinevatena ja seega neid muude ettevõtjate omadest eristada. Seetõttu järeldas ta, et hageja ei ole kaubamärgi eristusvõime puudumist tõendanud.“

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 14 Hagiavaldus, mille European Food esitas vaidlusaluse otsuse tühistamiseks, saabus Üldkohtu kantseleisse 19. augustil 2015.
- 15 European Food põhjendas oma hagi kolme väitega, mis käsitlesid esiteks apellatsioonikoja keeldumist võtta arvesse tõendeid, mis esitati esimest korda apellatsioonikoja, teiseks vaidlusaluse kaubamärgi kirjeldavust ja kolmandaks nimetatud kaubamärgi eristusvõime puudumist.
- 16 Vaidlustatud kohtuotsusega tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse ja mõistis European Foodi kohtukulud välja EUIPO-lt, jättes viimase kohtukulud tema enda kanda.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

- 17 EUIPO palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja
 - mõista kohtukulud välja European Foodilt.
- 18 European Food palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja
 - mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja EUIPO-lt.

Apellatsioonkaebus

Esimene väide, milles kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2 koosmõjus määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõikega 1

Poolte argumendid

- 19 Esimene väide koosneb sisuliselt neljast osast.
- 20 Selle väite esimeses osas märgib EUIPO, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56 ekslikult, et määrused nr 207/2009 ja nr 2868/95 ei sisalda ühtki sätet, mis näeks ette tõendite esitamise tähtaja absoluutsel keeldumispõhjusel põhineva kehtetuks tunnistamise taotluse raames.
- 21 Kuigi määrused nr 207/2009 ja nr 2868/95 ei sisalda mingit ette kindlaks määratud konkreetset tähtaega, on EUIPO-l määruse nr 207/2009 artikli 57 lõikest 1 ja määruse nr 2868/95 eeskirjast 40 tulenevalt siiski pädevus määrata tähtjad kindlaks menetlust korraldavate meetmete raames.

- 22 Seega kohaldub määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tulenev EUIPO võimalus jätta arvesse võtmata asjaolud ja tõendid, millele pooled on viidanud või mille nad on esitanud hilinenult, nii määrustes nr 207/2009 ja nr 2868/95 otseselt kui ka menetlust korraldavate meetmete raames ette nähtud tähtaegade puhul.
- 23 Lisaks kohaldub see artikkel kõigi EUIPO menetluste puhul ega näe seega ette mingit vahetegu vastulausemenetluse ja kehtetuks tunnistamise menetluse vahel.
- 24 Asjaomase väite teises osas märgib EUIPO, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 57 ja 58 leidis Üldkohus ekslikult, et kohustuslike tähtaegade puudumise tõttu võib tõendeid esitada igal ajal, muu hulgas kaebuse staadiumis.
- 25 Esimese väite kolmandas osas märgib EUIPO, et määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 reguleerimisala ei piirdu vastulausemenetlusega, kuna see säte ei täpsusta reguleeritava menetluse olemust. Kui Üldkohus keskendas oma põhistuskäigu määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandale lõigule, mis viitab sõnaselgelt vastulausemenetlusele, rikkus ta sellega selle eeskirja esimeses lõigus ette nähtud normi, mille kohaselt – kui ei ole sätestatud teisiti – kohaldatakse kaebuse menetlusele *mutatis mutandis* sätteid, mis kehtivad menetluste puhul osakonnas, kelle otsuse peale kaevatakse. Seega on määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 kohaldatav ka kehtetuks tunnistamise menetluse kontekstis.
- 26 Lõpetuseks väidab EUIPO esimese väite neljandas osas, et vaidlustatud kohtuotsus jätab apellatsioonikoja ilma pädevusest, mis tuleneb määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2. Seoses sellega märgib EUIPO, et tühistamisosakonnale esitatud mis tahes täiendavate tõendite vastuvõetavuse pärast menetluse kirjaliku osa lõpetamisest otsustab tühistamisosakond tal määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 alusel olevat kaalutusõigust kasutades.
- 27 EUIPO väitel pidanuks apellatsioonikoda – tühistamisosakonna määratud tähtaegu arvestades ning andmaks European Foodile võimaluse vastata Société des produits Nestlé'i esitatud faktilistele asjaoludele ja argumentidele – kasutama määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tulenevat kaalutusõigust, et otsustada, kas esimest korda talle esitatud tõendeid tuleb arvesse võtta. EUIPO väitel otsustas apellatsioonikoda pärast kõigi juhtumi asjaolude põhjalikku uurimist, et vastavad tõendid ei ole täiendavad ega lisatõendid, vaid üksnes uued tõendid ning on seetõttu vastuvõetamatud.
- 28 Sellest tulenevalt ei pidanud apellatsioonikoda arvesse võtma tõendeid kehtetuse põhjuse kohta, kuna need tõendid esitati kehtetuks tunnistamise menetluses hilinenult.
- 29 European Food EUIPO argumentidega ei nõustu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 30 Esimese väite esimeses ja teises osas, mida tuleb käsitleda koos, on EUIPO esiteks seisukohal, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56 tõdes Üldkohus ekslikult, et määrused nr 207/2009 ja nr 2868/95 ei sisalda ühtki sätet, mis näeb ette tähtaja tõendite esitamiseks absoluutsel keeldumispõhjusel põhineva kehtetuks tunnistamise taotluse raames, ja teiseks väidab, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 57 ja 58 rikkus Üldkohus õigusnormi sellega, et otsustas, et absoluutsel keeldumispõhjusel põhineva kehtetuks tunnistamise taotluse puhul kohustuslike tähtaegade puudumise tõttu võib tõendeid esitada igal ajal, muu hulgas kaebuse staadiumis.
- 31 Vastavalt määruse nr 207/2009 artiklile 52 võib kaubamärgi pärast seda, kui see on registreeritud ELi kaubamärgina, EUIPO-le esitatud taotluse põhjal teatavatel asjaoludel kehtetuks tunnistada, ning seda eelkõige siis, kui kaubamärk on registreeritud selle määruse artikli 7 sätete vastaselt. Nagu nähtub määruse nr 2868/95 eeskirja 37 punkti b alapunktist iv, peab see taotlus sisaldama taotlust toetavaid fakte, tõendeid ja argumente. Lisaks tuleneb määruse nr 207/2009 artiklitest 57 ja 78, et kaebuse

menetlemise käigus palub EUIPO nii sageli kui vaja pooltel esitada oma märkused määratud tähtaja jooksul ning võib samuti määrata menetlustoiminguid, mille hulka kuulub ka faktiliste asjaolude või tõendite esitamine.

- 32 Nendest sätetest tuleneb, et kuigi absoluutsel keeldumispõhjusel põhineva kehtetuks tunnistamise menetluse puhul ei ole ette nähtud tähtaega, mille jooksul tuleb taotleda kaubamärgi registreeringu kehtetuks tunnistamist – erinevalt suhtelisele keeldumispõhjusele tuginedes kaubamärgi registreerimisele vastulause esitamisest vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 41 sätetele, mille kohaselt on vastulause esitamiseks aega kolm kuud –, määrab kehtetuks tunnistamise taotluse raames tõendite esitamise tähtaja siiski kindlaks või võib kindlaks määrata EUIPO, kasutades tal olevat menetluse korraldamise pädevust.
- 33 Järelikult rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56 kinnitas, et määruses nr 207/2009 puuduvad sätted, mis määraksid kindlaks tõendite esitamise tähtaja. Sellegipoolest tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et juhul, kui Üldkohtu otsuse põhjenduses on rikutud liidu õigusnormi, kuid otsuse resolutsioon on muude õiguslike asjaoludega põhjendatud, tuleb apellatsioonkaebus jätta rahuldamata (21. juuli 2016. aasta kohtuotsus, EUIPO vs. Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 34 Käesolevas asjas on tegemist sellise juhuga. Eeskätt põhjendas Üldkohus vaidlusaluse otsuse tühistamist mitte sellega, et puudus tõendite esitamise tähtaeg, vaid asjaoluga, et vale on apellatsioonikoja otsus, et hageja poolt esimest korda apellatsioonikoja esitatud tõenditega ei tule arvestada selle tõttu, et need on esitatud hilinenult.
- 35 Seoses sellega tuleb kõigepealt meelde tuletada, et vastupidi sellele, mida väidab EUIPO, otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 koostoimes määruse nr 2868/95 eeskirja 37 punkti b alapunktiga iv ei tähenda, et apellatsioonikoda peab esimest korda tema menetluses esitatud tõendid lugema hilinenult esitatuks.
- 36 Järgmiseks nähtub kohtupraktikast, et ükski apellatsioonikoja toimuva menetluse olemust või selle talituse pädevust puudutav põhimõte ei välista seda, et nimetatud koda võtab talle esitatud kaebuse läbivaatamisel arvesse faktilisi asjaolusid või tõendeid, mis on ära toodud esimest korda selles kaebuses (13. märtsi 2007. aasta kohtuotsus, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punkt 49).
- 37 Lisaks tuleneb määruse nr 207/2009 artikli 64 lõikest 1, et apellatsioonikoda võib talle esitatud kaebuse raames tegutseda vaidlustatud otsuse teinud talituse pädevuse piires ja peab seega vastulause põhjendatuse osas kontrollima täiesti uuesti nii õiguslikke kui ka faktilisi asjaolusid (13. märtsi 2007. aasta kohtuotsus, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punkt 57).
- 38 Nagu nähtub määruse nr 207/2009 artiklitest 63 ja 78, palub apellatsioonikoda talle esitatud kaebuse põhjendatuse kontrollimisel pooltel nii sageli kui vaja esitada selleks määratud tähtaja jooksul oma märkused teadete kohta, mille ta neile saadab või mis pärinevad teistelt menetluspooltelt; samuti võib ta määrata menetlustoiminguid, mille hulka kuulub ka dokumentide või tõendite esitamine. Need sätted kinnitavad võimalust, et EUIPO menetluse erinevates astmetes võib faktiliste asjaolude kogum täieneda (13. märtsi 2007. aasta kohtuotsus, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punkt 58).
- 39 13. märtsi 2007. aasta kohtuotsuse Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162) punktides 60 ja 61 tõdes Euroopa Kohus, et nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) artikkel 59, mis on identne määruse nr 207/2009 artikliga 60 ja mis täpsustab apellatsioonikoja kaebuse esitamise tingimusi, ei maini tõepoolest faktiliste asjaolude või tõendite esitamist, vaid üksnes

kirjaliku selgituse esitamist edasikaebuse aluste kohta neljakuuse tähtaja jooksul, ning seda sätet ei saa seega tõlgendada nii, et see annab kaebuse esitajale uue tähtaja oma vastulause toetuseks faktiliste asjaolude ja tõendite esitamiseks.

- 40 Siiski ei saa 13. märtsi 2007. aasta kohtuotsusest Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162) teha järeldust, et kõiki apellatsioonikojale esitatud tõendeid tuleb igal juhul käsitada hilineenult esitatutena.
- 41 Ühelt poolt tuleb tõdeda, et erinevalt käesolevast kohtuasjast oli 13. märtsi 2007. aasta kohtuotsuse Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162) aluseks olnud kohtuasjas tegemist kaubamärgi registreerimisele esitatud vastulause menetlemisega. Vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandale lõigule piirdub apellatsioonikoda siis, kui vaidlustatakse vastulausete osakonna otsus, kaebuse läbivaatamisel nende faktiliste asjaolude ja tõenditega, mis on esitatud vastulausete osakonna poolt määratud või täpsustatud tähtaegade jooksul. Seega loetakse apellatsioonikojale esitatud tõendid selles kontekstis hilineenult esitatuteks ja neid võib määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 alusel siiski juhtumipõhiselt arvesse võtta.
- 42 Teiselt poolt on juhul, kui vastulausemenetluse suhtes kohaldatavast erinormist, mis on ette nähtud määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandas lõigus, ei tulene teisiti, siiski võimalik esitada tõendid esimest korda apellatsioonikojale tähtaja jooksul, kui nende tõendite abil soovitakse vaidlustada vaidlustatud otsuses esitatud tühistamisosakonna põhjendused. Need tõendid on seega kas tühistamisosakonna menetluses esitatud tõendeid täiendavad tõendid või tõendid, mis seonduvad uue asjaoluga, mida ei saanud esitada menetluse mainitud staadiumis.
- 43 Peale selle tuleb rõhutada, et tõendeid esimest korda apellatsioonikojale esitav menetluspool peab põhjendama, miks need tõendid esitatakse selles menetlusstaadiumis, ja tõendama, et nende esitamine oli tühistamisosakonna menetluse staadiumis võimatu.
- 44 Lõpetuseks tuleb märkida, et nagu käesoleva otsuse punktis 38 juba on öeldud, võivad esimest korda apellatsioonikojale esitatud tõendid olla need, mida see koda on palunud esitada menetlustoimingu raames ja menetluspooltele määratud tähtaja jooksul.
- 45 Järelikult otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58 põhjendatult, et apellatsioonikoda ei saa esimest korda sellele kojale esitatud tõendeid kõigil juhtudel käsitada hilineenult esitatud tõenditena.
- 46 Seega tuleb esimese väite esimene ja teine osa tagasi lükata.
- 47 Esimese väite kolmandas osas väidab EUIPO, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnormi sellega, et otsuse punkti 60 kohaselt piirdub määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmanda lõigu reguleerimisala vastulausemenetlusega.
- 48 Seoses sellega olgu öeldud, et kuigi määruse nr 2868/95 X jaotises „Kaebused“ oleva eeskirja 50 lõike 1 esimene lõik kehtestab põhimõtte, mille kohaselt kohaldatakse *mutatis mutandis* kaebuse menetlusele sätteid, mis kehtivad menetluste puhul osakonnas, kelle otsuse peale kaevatakse, näeb selle sätte kolmas lõik ette erinormi, mis kehtestab erandi sellest põhimõttest. See erisäte on eriomane vastulausete osakonna otsuse peale esitatud kaebuse menetlusele ja täpsustab pärast esimeses instantsis määratud või täpsustatud tähtaja möödumist esitatud faktiliste asjaolude ja tõendite apellatsioonikojas käsitlemise korda (vt selle kohta 3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus, Rintisch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 28).
- 49 Seega tegi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 põhjendatult järelduse, et see määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandas lõigus olev erinorm ei kohaldu absoluutsel keeldumispõhjusel põhineva kaebuse menetluse suhtes.

- 50 Seega tuleb esimese väite kolmas osa tagasi lükata.
- 51 Esimese väite neljandas osas väidab EUIPO, et vaidlustatud kohtuotsus võtab apellatsioonikojalt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tuleneva pädevuse hinnata, kas esimest korda talle esitatud tõendeid võib arvesse võtta.
- 52 EUIPO see argument on tingitud vaidlustatud kohtuotsuse vääriti mõistmisest.
- 53 Nimelt ei nähtu vaidlustatud kohtuotsuse punktist 66, et EUIPO ei või kasutada oma kaalutusõigust, vaid selles on öeldud, et apellatsioonikoda rikkus õigusnormi, kui leidis, et European Foodi poolt esimest korda apellatsioonikojale esitatud tõendeid ei tohi arvesse võtta seetõttu, et need on esitatud hilinenult.
- 54 Siinkohal tuleb meenutada, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 kohaselt võib EUIPO mitte arvesse võtta faktilisi asjaolusid ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult.
- 55 Selle artikli sõnastusest tuleneb, et üldjuhul ja kui ei ole sätestatud teisiti, jääb pooltele võimalus esitada faktilisi asjaolusid ja tõendeid pärast tähtaegade möödumist, mis on nende esitamisele kehtestatud määrust nr 207/2009 kohaldades, ning et EUIPO-l ei ole mingil juhul keelatud võtta arvesse faktilisi asjaolusid ja tõendeid, millele on selliselt hilinenult viidatud või mis on esitatud hilinenult (vt selle kohta 13. märtsi 2007. aasta kohtuotsus, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punkt 42).
- 56 Seevastu nähtub kõnealusest sõnastusest sama kindlalt, et faktilistele asjaoludele ja tõenditele viitamine või nende esitamine hilinenult ei anna seda võimalust kasutavale poolele tingimusteta õigust sellele, et EUIPO võtab neid faktilisi asjaolusid või tõendeid arvesse. Täpsustades, et viimane „võib“ sellisel juhul otsustada neid faktilisi asjaolusid või tõendeid mitte arvesse võtta, jätab määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 EUIPO-le laia kaalutusruumi selle otsustamisel, kas neid tuleb arvesse võtta või mitte, millega seoses peab viimane oma otsust samas ka põhjendama (vt selle kohta 13. märtsi 2007. aasta kohtuotsus, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punkt 43).
- 57 Olgu öeldud, et kui hilinenult esitatud faktiliste asjaolude ja tõendite arvessevõtmine olla põhjendatud juhul, kui EUIPO esiteks leiab, et hilinenult esitatud tõendid võivad olla asjakohased ja teiseks ei välista seda menetlusstaadium, mil hilinenud esitamine toimub, ega sellega seotud asjaolud (vt selle kohta 13. märtsi 2007. aasta kohtuotsus, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punkt 44, ja 3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus, Rintisch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 38).
- 58 Seega ei kujuta nende täiendavate tõendite võimalik arvessevõtmine endast mingil moel „teenet“ ühele või teisele poolele, vaid peab olema EUIPO-le kõnealuse artikli 76 lõikest 2 tuleneva kaalutluspädevuse objektiivse ja põhjendatud teostamise tulemus (26. septembri 2013. aasta kohtuotsus, Centrotherm Systemtechnik vs. Siseturu Ühtlustamise Amet ja centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, punkt 111).
- 59 Sellest järeldub, et esimese väite neljas osa tuleb samuti tagasi lükata.
- 60 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, mis käsitleb poolte menetlusõiguste tasakaalu häirimist ning menetlusökoonomia ja hea halduse põhimõtte rikkumist

Poolte argumendid

- 61 EUIPO väidab, et vaidlustatud kohtuotsus häirib poolte menetlusõiguste tasakaalu EUIPO *inter partes*–menetlustes ja on peale selle vastuolus menetlusökoonomia ja hea halduse põhimõttega, kuna pooled võivad „hooletus- või venitamistaktikat“ kasutades jätta tõendid või seisukohad üldse esitamata või jätta nende teatavad aspektid üksnes enda teada.
- 62 European Foodi sõnul on teine väide põhjendamata ja rajaneb üksnes spekulatsioonidel, sisaldamata ühtki viidet mis tahes asjasse puutuvale õigusnormile.

Euroopa Kohtu hinnang

- 63 Vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punktidele b ja artikli 169 lõikele 2 tuleb apellatsioonkaebuses täpselt märkida, millised lahendi, mille tühistamist nõutakse, põhjenduse punktid vaidlustatakse, ning seda nõuet konkreetselt toetavad õigusargumendid; vastasel juhul on apellatsioonkaebus või asjasse puutuv väide vastuvõetamatu (vt selle kohta 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus, Telefónica ja Telefónica de España vs. komisjon, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, punkt 29).
- 64 Euroopa Kohus on samuti leidnud, et ilmselge vastuvõetamatuse tõttu tuleb läbi vaatamata jätta väide, mis piirdub üldiste tõdemustega ega sisalda täpset teavet vaidlustatud kohtuotsuse nende punktide kohta, milles võib tegemist olla õigusnormi rikkumisega (vt selle kohta 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus, Telefónica ja Telefónica de España vs. komisjon, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, punkt 30).
- 65 Apellatsioonikaebuse teine väide ei käsitle vaidlustatud kohtuotsuse konkreetseid punkte, vaid piirdub selle otsuse üldise kritiseerimisega, ilma et oleks märgitud punktid, milles võib tegemist olla õigusnormi rikkumisega. Seega tuleb teine väide jätta vastuvõetamatuna läbi vaatamata.
- 66 Kõikidest eeltoodud kaalutlustest järeldub, et apellatsioonkaebus tuleb tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 67 Kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, otsustab kohtukulude jaotuse Euroopa Kohus. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 68 Kuna European Food on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja EUIPO on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb apellatsioonimenetluse kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt (EUIPO).

Allkirjad